

Krasne ilustrirane poštne dopisnice Sv. Cirila in Metoda so najcenejše dopisovanje za vsakogar. Na vsaki pošti samo en dinar

Obe državi bosta še složneje sodelovali na vseh poljih italijansko-jugoslovanskih koristi s ciljem za ohranitev miru in reda.

Prisrčnost slovesa — Dr. Stojadinović v Milanu

Naš ministrski predsednik in zunanji minister dr. Stojadinović je zapustil 9. decembra s svojo soprogo in spremstvom Rim. Za slovo so se zbrale na rimskem kolodvoru vse imenitne italijanske civilne, vojaške in diplomatske osebnosti. Na peronu sta bili dve častni četi z zastavo. Točno ob polnoči je stopil iz avtomobila na kolodvor Mussolini, koj za njim dr. M. Stojadinović v spremstvu zunanjega ministra grofa Ciano. Vojaška godba je odigrala jugoslovansko in italijansko himno.

Mussolini, dr. Stojadinović in Ciano so sprejeli počastitev in pozdrav častnih čet, nato se je dr. Stojadinović poslovil od najvišjih dostojanstvenikov in vstopil s soprogo in spremstvom v posebni vlak. Do Milana sta spremljala predsednika italijanski zunanji minister in propagandni minister Alfieri.

Tudi mesto Milan, ki je za Rimom najbolj pomenljivo, je bilo za sprejem našega šefa vlade okrašeno z jugoslovanskimi in italijanskimi zastavami. Dr. Stojadinoviću je bil prirejen veličasten sprejem, ki je bil podoben onemu na kolodvoru v Rimu.

Dne 9. decembra predpoldne je obiskal naš predsednik v spremstvu visokih italijanskih dostojanstvenikov v Milanu velike industrijske okraje s posebnimi tovarnami za letala, motorje, avtomobile itd.

Dr. Stojadinović je 10. decembra predpoldne odpotoval iz Milana in se vrnil v Belgrad.

Program obiska francoskega zunanjega ministra v Belgradu. Francoski zunanji minister Delbos, ki se je v minulem tednu mudil v Bukarešti, se je pripeljal v nedeljo 12. decembra ob 9. uri dopoldne v našo prestolico. Na kolodvoru je bil sprejet vodja francoske zunanje politike od našega ministrskega predsednika in zunanjega ministra dr. Milana Stojadinovića, od ostalih članov vlade ter od diplomatskih zastopnikov držav Male in Balkanske zveze. Po običajnih in slovesnih pozdravih in sprejemu se je odpeljal zastopnik Francije v vilo, katero mu je dal na razpolago belgrajski veleindustrijalec Vlado Ilić. Po političnih razgovorih z jugoslovanskimi državniki je bil Delbos sprejet v avdienco pri knezu namestniku Pavlu, ki ga je pridržal na kosilu v gradu Dedinje. Predsednik vlade je pogostil francoskega tovariša v častniškem domu, kjer so bile izmenjane politične napitnice. V ponedeljek je bil visoki gost povabljen od našega francoskega poslanika, sprejel je časnikarje in jim je v uradnem obvestilu zaupal kratko vsebino svojih razgovorov v Belgradu. V torek 14. decembra se je odpeljal francoski zunanji minister na Oplenac. Tam je položil na grob rajnega kralja Aleksandra venec. Po okinčanju groba neznanega vojaka na Avali z vencem se je zastopnik Francije 14. decembra zvečer odpeljal v Praho.

V DRUGIH DRŽAVAH

Francoski zunanji minister na Poljskem in v Romuniji. Francoski zunanji minister Delbos je zaključil svoje politično poslanstvo v Varšavi in Krakovu 7. decembra. Uspehi njegovih razgovorov so: Francosko-poljska vojaška zveza ostane tudi za bodoče nedotaknjena. Poljska bo nabavljala vojne potrebščine v Franciji, ki ji bo dala denarni kredit. Francoski kapital bo udeležen pri elektrifikaciji poljske industrije in pri dograditvi pristaniških in ladjedelniških naprav v Gdinji. Francija bo dovolila naseljevanje Poljakov v svojih kolonijah in to predvsem v afriškem Maroku, Indokini in na velikem otoku Madagaskar, kamor bi rada odrinila Poljska preobilico judov, od katerih je že hudo ogrožena. — Iz Varšave se je odpeljal minister Delbos 7. decembra v Bukarešto. Romunska prestolnica je sprejela odposlanca Francije svečano in z ljudskim navdušenjem. Delbos je bil sprejet v avdienco od kralja Karla, ki ga je pridržal na kosilu. Francoski zunanji minister se je mudil v Bukarešti, da vrne obiske kralju Karlu in zunanjemu ministru Antonescu, ki sta bila letos v Parizu. V Romunijo se je pripeljal Delbos tudi še radi tega, da vidno dokaže voljo francoske vlade, da se nadalje ohrani prisrčna zveza med Francijo in Romunijo.

Italija izstopa iz Društva narodov. Veliki fašistični svet je sklenil, da izstopi Italija iz Društva narodov. Italija svoj korak opravičuje s trditvijo, da Društvo narodov ne dela za mir, ampak pripravlja vojno.

30. letnica vladanja švedskega kralja. Dne 8. decembra so slavili po vsej Švedski 30. letni vladarski jubilej kralja Gustava. Povsod so bile velike manifestacije in vsa mesta so bila bogato okrašena z zastavami.

Novice iz španske državljanske vojne.

NOVICE IZ ŠPANSKE DRŽAVLJANSKE VOJNE

Uspehi blokade

Zadnjič smo poročali, da je pričelo Francovo brodovje pod poveljstvom admirala

Morene zaprtje ali blokado rdeče španske obale, ki onemogočuje rdečim dovoz prehrane in vojnih potrebščin z morske strani. Admiral Moreno je zaplenil doslej 17 parnikov, ki so pluli z živili in z orožjem iz Črnega morja v rdeča španska pristanišča. Kakor špansko obalo je zaprl Francovo brodovje tudi otok Minorco.

Početja rdečih

V Španiji je zapadel precej debel sneg, ki onemogoča na veliko zamišljeno in odločilno Francovo ofenzivo. Na frontah vlada mir. V rdečih glavnih zatočiščih pa gospodarji nasilje. V Madridu samem so gospodarji Rusi, ki imajo v rokah policijo. Načelnik politične policije nadzira po receptu ruske črke ali tajne policije člane vlade. Trupla političnih jetnikov, ki jih mučijo in pobijajo po podzemskih prostorih, so tako izkazena, da jih vozijo na pokop ponoči v zaprtih avtomobilih.

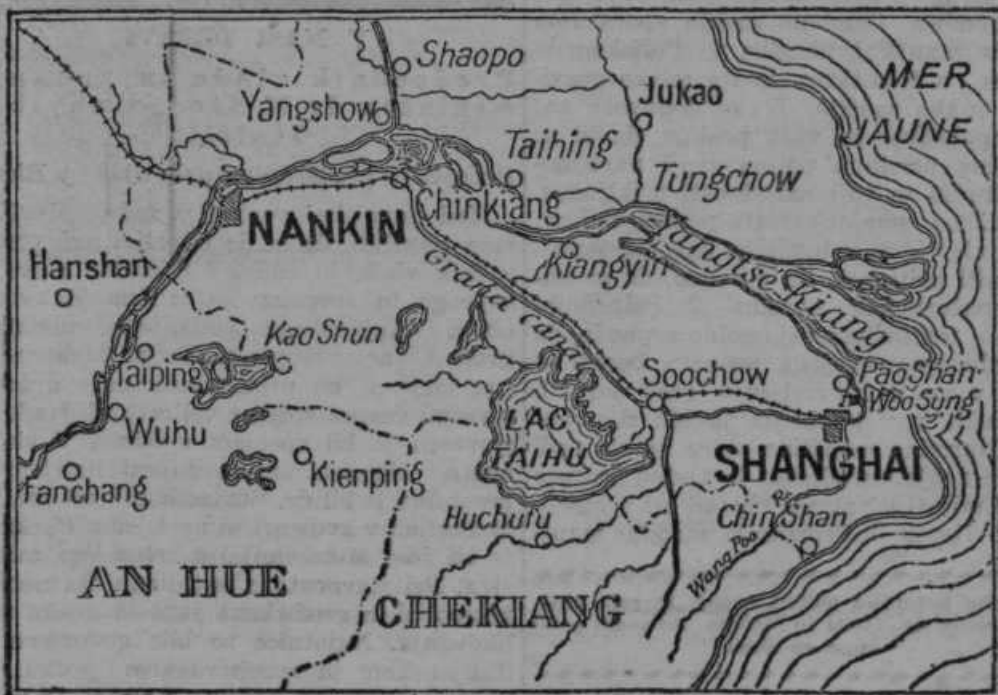
Najhujši strahovladi gospodujeta tudi v Valenciji in Barceloni. Tudi v teh dveh rdečih mestih zaprejo vsakega, o katerem sumijo, da je naklerjen nacionalistom. Zaprete zaslišujejo med nepopisnim mučenjem, da bi jih prisilili, kdo vse po rdečih taborih si želi zmage nacionalistov.

Japonsko-kitajska vojna.

Po prebitju obrambnega pasa pri Nankingu

Zadnjič smo beležili, da je padec kitajske prestolnice Nankinga vprašanje enega tedna, ker so bili pri Šangaju zmagoviti Japonci v neprestanem prodiranju proti Nankingu na kopnem, z bombardiranjem iz zraka in z bojnimi ladjami, katere so pomagale pehoti s svojo kanonado z reke Jancekiang, ob kateri leži Nanking. Po zavzetju Šangaja ob izlivu Jancekianga v morje je imelo japonsko brodovje skoro prosto pot po omenjeni reki, kjer so tvorili neznatno oviro le nekateri stari in novi v naglici zgrajeni jezi.

Japonski motorizirani oddelki so prodrli 6. decembra dopoldne že na 3 km do Nankinga. Uspelo jim je, da s številčno najbolj modernimi tanki prodrejo pas utrdbe krog Nankinga in so japonske prednje straže 6. decembra vkorakale v nankinška predmestja.

Po prebitju fronte se je začel del kitajskih čet v neredu umikati, drugi pa se je lotil z vso naglico utrjevanja mesta samega, iz katerega je trumoma bežalo civilno prebivalstvo. Nanking so bežeči Kitajci zažgali na več mestih. Kitajsko vojaštvo je vdiral v trgovine in ropalo ter uničevalo vse, česar niso mogli odnesti, popiti in jesti.

Napad Japoncev na kitajsko prestolico

Japonci so navalili na Nanking, pred katerim so zbrali armado 200.000 mož, iz treh strani, da bi zlomili kitajski odpor na treh najbolj važnih točkah. S tem napadom hočejo Japonci omogočiti svojim ladjam-topničarkam na reki Jancekiang napredovanje, da bi potem lahko vzporedno s kopno vojsko nadaljevale prodiranje proti Hankovu.

Dne 8. decembra se je razvila za posest Nankinga dosedaj največja bitka v japonsko-kitajski vojni. V mestu samem so se postavili kitajski oddelki z največjo hrabrostjo v bran. Obenem z neverjetno trdovratno obrambo so uničevali Kitajci vse, kar je bilo količak vrednega, tako da bodo prepustili zmagovalcem samo kup razvalin.

Japonci sami priznavajo, da so naleteli v bitki za posest Nankinga na nepričakovan odpor Kitajcev.

Kitajski maršal komaj ušel

Kitajski maršal Čankajšek je vztrajal v Nankingu do 7. decembra. Zjutraj omenjenega dne je zapustil v letalu s svojo ženo gorečo prestolico. Spremljal ga je samo njegov svetovalac Donald, ki je po rodu Avstrelec. Japonska letala so opazila pobeg kitajskega vladarja in so se spustila za beguncem. Razvila se je prava brzinska dirka po zraku. Japonci so namevali obkoliti Čankajškovo letalo in ga na ta način prisilili na pristanek. V zadnjem hipu je uspel Čankajškovemu pilotu pobeg s spretnim manevriranjem.

JRZ zmagala od 16 občin v 15.

Zadnjo nedeljo so se vršile občinske volitve v 16 občinah. Volitve so bile razpisane radi tega, ker je potekla poslovna doba, predvsem pa radi prekomasacij. Nasprotniki v nekaterih občinah sploh niso postavili list in tako je dobila JRZ že v naprej osem občin. V treh občinah so nastopili pristaši JRZ z nekaterimi nasprotniki in so te svoje liste vložili tudi pod imenom JRZ. Opozicija je nastopila strnjeno samo v petih občinah. Volilna udeležba je bila velika. Samo v Gorenjem Logatcu je dobila JRZ tri odbornike, opozicija pa 15. Podrobna izida o nedeljskih volitvah navajamo le iz obeh štajerskih občin:

Slovenske Konjice: volilcev 1617, volilo 1187 ali 73,4%. JRZ (Ivan Šelih) 1187 glasov in 30 odbornikov.

Prihova: volilcev 390, volilo 212 ali 54,3 odstotke. JRZ (Franc Skrbinšek) 212 glasov in 18 odbornikov.

Vsaka slovenska hiša dopisuje na dopisnicah Sv. Cirila in Metoda. — Na vsaki pošti samo en dinar

Velika božična prodaja

Volneno za damske obleke **12**

Volneno za damske kostume **16**

Volneno za damske plašče **45**

Ševjol za fantovske obleke **33**

Sukno za moške obleke **45**

Kamgarn za moške obleke **65**

Double za moške suknje **74**

Stennecki

CELJE

AVLIČA

DOVAČ

VIJUGOSLAVIJA

Nadškof dr. A. Bauer umrl.

V ponedeljek 13. decembra so z veliko svečanostjo, dostojno za tako visoko dostojanstvo, položili v grobnici prvostolne cerkve v Zagrebu k večnemu počitku telo hrvatskega metropolita, zagrebskega nadškofa dr. Bauerja. Ob njegovi smrti žaluje ne samo zagrebska nadškofija, ki je z njim izgubila izvrstnega nadpastirja, marveč celotna katoliška cerkev Jugoslavije, ker je bil zagrebski nadškof kot preizkušeni cerkveni knez vodilna osebnost med jugoslovanskimi škofi in predsednik škofovskih konferenc. Ob njegovem grobu je bil v žalosti zbran ves hrvatski narod, kateremu je bil pokojni nadškof ne

samo srčno dober duhovni oče, marveč tudi moder voditelj, svetovalac in učitelj. Z bratskim hrvatskim narodom smo se ob tem grobu v vzajemni žalosti zbrali v duhu tudi Slovenci, ki pokojnemu hrvatskemu metropolitu mnogo dolgujemo. Saj je rajni zagrebski nadškof dr. Bauer slovenski narod — ne samo poedince iz njega, kakor pokojnega nadškofa dr. Jegliča — pristrčno ljubil. Vsako leto je prihitel v slovenske kraje (v Rogaško Slatino, Savinjsko dolino itd.), kjer se je prav dobro počutil. Za pravice katoliških Slovencev se je zavzemal z isto prizadevnostjo, kot za pravice katoliškega hrvatskega naroda. Nevenljive pa so njegove zasluge za hrvatski katolicizem, njegov razcvet in napredek. Ko je bil leta 1879 v 23. letu življenja (rojen 11. januarja 1856) posvečen za duhovnika, je v raznih cerkvenih službah svoje izredne duševne zmožnosti posvečal časti Boga, obrambi cerkve in dobrobiti hrvatskega naroda. Kot bogoslovni profesor je poučeval bodoče duhovnike v krščanski filozofiji, kot pisatelj je v »Katoliškem listu« vodil duhovite borbe s hrvatskim liberalizmom, kot poslanec v hrvatskem deželnem zboru se je s svojim obsežnim znanjem krepko udejstvoval v borbi za politične in gospodarske pravice hrvatskega ljudstva. Leta 1911 je bil imenovan zaoadjutorja (pomočnika) zagrebskemu nadškofu Posiloviću, kateremu je po njegovi smrti leta 1914 sledil kot zagrebski nadškof. Celih 26 let je vodil zagrebsko nadškofijo, usposobljen tako visoko mesto po izrednih sposobnostih duha in bogatih darovih srca. Mnogo se je predvsem trudil za ljudsko pravdo, za krščansko književnost, pesnike in liste. Zadnja tri leta so z njim moči njegovega dotlej